

Sygn. akt: VIII K 1028/12

2 Ds 492/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 luty 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Lisowska

Prokurator Barbara Mazur

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r.

1. sprawy S. M.

s. T. i J.

ur. (...) w K.

2. sprawy M. S.

s. Z. i M.

ur. (...) w L.

oskarżonych o to, że

I. w dniu 17 lipca 2012 r. w L. przy ul. (...) na terenie sklepu (...) działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia mienie w postaci sześciolitrowej butelki wódki marki (...) o wartości 699,99 zł, czym działali na szkodę firmy (...) Sp. z o.o.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

a nadto S. M. o to, że:

II. w dniu 17 października 2012 r. w L. na ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite dwóch szyb o łącznej wartości 1.000 zł, a następnie zaboru z jego wnętrza mienia w postaci nawigacji GPS marki (...) o wartości 300 zł, dwóch kosmetyczek z zawartością kosmetyków, dyktafonu, złotej i srebrnej biżuterii oraz trymera marki O. o wartości łącznej 970 zł, czym spowodował łączne straty w wysokości 2.270 zł na szkodę E. T.,

to jest o czyn z art. 279 § 1 kk

III. w dniu 01 lipca 2012 r. w L. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki K. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w klapie bagażnika o wartości 800 zł, a następnie z jego wnętrza zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci kilkunastu srebrnych bransoletek o łącznej wartości 1.100 zł oraz kilkunastu pudełek z lekami i witamina o łącznej wartości 500 zł, czym spowodował łączne straty w wysokości 2.400 zł na szkodę firmy (...),

to jest o czyn z art. 279 § 1 kk

I. uznaje oskarżonych S. M.i M. S.za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza im kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego S. M.za winnego popełnienia zarzucanych mu czynu opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku stanowiących występki z art. 279 § 1 kk przyjmując, iż oskarżony działał ciągiem przestępstw, za to na podstawie art. 279 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk łączny oskarżonemu S. M.kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec M. S.i kary łącznej pozbawienia wolności wobec S. M.warunkowo zawiesza oskarżonym na okres próby 5 (pięciu) lat;

V. na podstawie art.73 § 2 kk oddaje oskarżonych S. M.i M. S.w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VI. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonych do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę przez oskarżonych: S. M. i M. S.kwot po 349,99 (trzysta czterdzieści dziewięć 99/100) złotych na rzecz firmy (...) Sp. z o.o.oraz od S. M. kwoty 2.270 (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt) złotych na rzecz E. T.i kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych na rzecz firmy (...)w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku,

VII. na podstawie art.624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza im opłaty,

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. kwotę 420 zł plus 23% Vat zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu.

Sygn. akt: VIII K 1028/12

2 Ds. 492/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2012 r. oskarżony S. M.spotkał swojego kolegę oskarżonego M. S.. Około godz. 16:20 weszli do sklepu (...)mieszczącym się przy ul. (...)w L., z zamiarem kradzieży alkoholu. W sklepie znajdowała się ekspedientka E. K.. Wnętrze sklepu obejmował monitoring. Oskarżeni podeszli do lady, rozglądali się po regałach, po czym wyszli ze sklepu. Około godz.16:48 ponownie do niego weszli. Oskarżeni ściągnęli z regału jedną butelkę wódki o pojemności sześciu litrów, marki (...)o wartości 699,99 zł. Następnie trzymając butelkę i nie płacąc za towar, wybiegli ze sklepu. Alkohol nie został odzyskany. Oskarżeni działali na szkodę firmy (...) Sp. z o.o.z siedzibą w L..

Dowody:

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. M. k. 19-21, 109,

115, 302

- protokół użycia alkomatu k. 9
- zeznania świadka E. K. k. 302-303
- protokół przeszukania oskarżonego M. S.
- protokół z odtworzenia utrwalonych zapisów wraz z materiałem poglądowym

k. 148-162

Oskarżony S. M. w dniu 01 lipca 2012 r. dokonał włamania do samochodu marki K. (...)o nr rej. (...), zaparkowanego przy ul. (...)w L.. Wybił w pojeździe szyby w klapie bagażnika o wartości 800 zł, a następnie z jego wnętrza zabrał kilkanaście srebrnych bransoletek o łącznej wartości 1.100 zł oraz kilkanaście pudełek z lekami i witamina o łącznej wartości 500 zł. Swym zachowaniem spowodował łączne straty w wysokości 2.400 zł, na szkodę firmy (...),

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. M. k. 109, 115, 302
- zeznania świadka K. D. k. 99, 100, 303
- płyta z zapisem monitoringu k. 32
- protokół przeszukania mieszkania oskarżonego k. 55-57
- umowa pożyczki pod zastaw k. 57 a
- protokół przeszukania k. 59-61
- umowy pożyczek pod zastaw k. 62
- protokół oględzin samochodu k. 101
- materiał poglądowy k. 102

Ponadto oskarżony S. M. w dniu 17 października 2012 r. dokonał włamania do samochodu marki S. (...)o nr rej. (...), zaparkowanego przy ul. (...)w L.. Wybił w pojeździe dwie szyby o łącznej wartości 1000 zł, a następnie zaboru z wnętrza samochodu nawigację (...)marki (...)o wartości 300 zł, dwie kosmetyczki z zawartością kosmetyków, dyktafon, złotą i srebrną biżuterię oraz trymera marki O.o wartości łącznej 970 zł. Spowodował łączne straty w wysokości 2.270 zł, działając na szkodę E. T..

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. M. k. 109, 115, 302
- zeznania świadka E. T. k. 67-68, 71, 77, 303
- zeznania świadka S. P. k. 70, 78, 303
- zeznania świadka P. Z. k. 79, 303
- zeznania świadka M. N. k. 80, 303
- zeznania świadka R. B. k. 81, 303
- zeznania świadka L. P. (1) k. 95, 303

- zeznania świadka P. P. k. 96, 303
- protokół oględzin samochodu k. 72-73
- materiał poglądowy k. 74-76
- protokół przeszukania mieszkania L. P. (1)k. 83-84
- umowa pożyczki 86
- protokół przeszukania lombardu k. 87-89
- protokół zatrzymania L. P. (1) k. 91
- protokół zatrzymania L. P. (1) k. 92
- protokół zatrzymania oskarżonego k. 110

Oskarżony S. M. ma 20 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie gimnazjalne, jest bez zawodu, pozostaje na utrzymaniu matki, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony był karany sądownie.

Dowody:

- dane o karalności k. 23
- dane osobopoznawcze k. 131, 300

Oskarżony S. M. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do pierwszego z zarzucanych mu czynów, wskazując jednak, że kradzieży wódki dokonał sam. Podał, iż w miejskim parku sprzedał ją przypadkowemu mężczyźnie za kwotę 200 zł.

Ponadto przyznał się do dokonywanych kradzieży z włamaniem, twierdząc że dokonywał ich sam. W wyjaśnieniach opisał, co robił ze skradzionymi przedmiotami.

Podczas rozpraw głównej przyznał się do zarzucanych mu czynów i podtrzymał poprzednie wyjaśnienia i odmówił składania dalszych. Natomiast oskarżony okazał skruchę za popełnione przestępstwa.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego S. M. k. 19-21, 109, 115, 302

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego okoliczności czynów zarzucanych oskarżonemu, a opisane w pkt od I do III części wstępnej wyroku, nie budzą wątpliwości Sądu.

Sąd nie miał wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego S. M. odnośnie popełnienia I z zarzucanych mu czynów. Wprawdzie przyznał się do zarzutu, lecz twierdził że sam dokonał kradzieży wódki. Natomiast oskarżony M. S. konsekwentnie nie przyznawał się do tego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie dowodzi o ich sprawstwie. Niezwykle istotnym w sprawie, a zarazem kluczowym dowodem przesądzającym o winie oskarżonych, był zapis ze sklepowego monitoringu. Widać na nim niezbicie jak oskarżeni S. M. i M. S. działali wspólnie i w porozumieniu w zamiarze kradzieży alkoholu i ten zamiar zrealizowali. Ponadto pomocne w sprawie były również zeznania kierownika sklepu (...) E. K., która również opisała zachowanie oskarżonego S. M. i drugiego ze sprawców. Sąd potraktował wyjaśnienia oskarżonych za przyjętą przez nich linię

obrony, zmierzającą jedynie do wyłączenia odpowiedzialności karnej za czyn jakiego się dopuścili, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Odnosnie dokonywanych kradzieży z włamaniem, Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, oraz pokrzywdzonego i przedstawiciela pokrzywdzonej firmy, którzy opisali sposób dokonywanych włamań, a na podstawie ich zeznań również dokonano pozostałych ustaleń, w tym dat oraz miejsc i rozmiarów szkód wywołanych przedmiotowymi zdarzeniami. Do podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd włączył również protokoły oględzin miejsc zdarzeń wraz dokumentacją fotograficzną i protokołami oględzin rzeczy. Sąd nie znalazł powodów, dla których miałby odmówić wiary powyższym dowodom, które nie były kwestionowane przez strony. Oskarżony konsekwentnie w toku całego postępowania zarówno przygotowawczego jak i sądowego przyznawał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego, podał co zrobił ze skradzionymi przedmiotami. Z akt sprawy wynika, iż część z nich zastawiał w lombardzie. Z tych względów Sąd uznał, że można dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, Sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów potwierdzają również wyniki przeszukania mieszkania oskarżonego.

W zamiarze bezpośrednim, tj. ze świadomością bezprawności swojego postępowania, oskarżony dokonywał po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń zaboru mienia w celu jego przywłaszczenia, wypełniając swoim zachowaniem znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 279 § 1 kk. Sąd decydując się na kwalifikację prawną wskazaną w pkt II sentencji wyroku, poprzez przyjęcie, iż występków opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, miał na uwadze że zarzucane oskarżonemu czyny zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu.

Sąd uznał oskarżonego S. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd uznał oskarżonego S. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I i II części wstępnej wyroku stanowiące występki z art. 279 § 1 kk, przyjmując, jak powyżej wykazano, iż działał on ciągiem przestępstw z art. 91 § 1 kk i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 kk Sąd połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu S. M. kary jednostkowe za ciąg przestępstw i przestępstwo oraz karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, Sąd miał na uwadze okoliczności wskazane w art. 53 kk, w szczególności by jej wymiar dostosowany był do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów jakich oskarżony się dopuścił. Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, m.in. wyrażający się w trzykrotnym popełnianiu umyślnych występków przeciwko mieniu, a kradzież alkoholu można uznać za zuchwałą. Szkody majątkowe były dość wysokie i odczuwalne dla pokrzywdzonych i poza kilkoma odzyskanymi przedmiotami, szkody te nie zostały naprawione. Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze również dotychczasową karalność oskarżonego. Sąd do okoliczności łagodzących zaliczył przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów, okazanie skruchy oraz fakt, iż posiada on status osoby młodocianej w rozumieniu kodeksu karnego. Sąd ocenił, że istnieją podstawy do pozytywnej prognozy w zakresie przestrzegania przez oskarżonego w przyszłości porządku prawnego i warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności, na okres próby 5 lat. W przekonaniu Sądu oskarżony nie przyjmuje faktu warunkowego zawieszenia orzeczonej kary za bezkarność. Sąd niejako daje szansę oskarżonemu, który jest młodym sprawcą czynów zabronionych w resocjalizacji i staniu się osobą, żyjącą zgodnie z obowiązującym prawem. Warunkowe zawieszenie wykonania kary nie tylko uczyni zadość społecznemu obowiązkowi oddziaływania kary i spełni potrzeby w zakresie ukształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, ale przede wszystkim będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a zwłaszcza zapobieżeniu jego powrotowi do przestępstwa. Wymierzona kara powinna odstraszyć oskarżonego od popełniania przestępstw w przyszłości, świadamiąc, że kolejne naruszenie prawa spotka się ze stanowczą reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Sąd w okresie próby wobec oskarżonego który jest młodocianym sprawcą przestępstw, obligatoryjnie oddał go pod dozór kuratora sądowego, aby ten monitorował jej przebieg

Uwzględniając szkody jakie ponieśli pokrzywdzeni wskutek zachowania oskarżonego, Sąd na podstawie art. 72 § 2 kk, zobowiązał go do ich naprawienia w całości, poprzez zapłatę kwot: 349,99 zł na rzecz firmy (...) Sp. z o.o., 2270 zł. na rzecz E. T. i 2400 zł na rzecz firmy (...), w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku. Sąd uznał że wysokość tych kwot odpowiada możliwościom zarobkowym oskarżonego i będzie on je w stanie uiścić. Wskazać należy, iż oskarżony jest sobą młodą i zdrową, zatem będzie on mógł wywiązać się z nałożonego obciążenia finansowego, w powyższym terminie. Orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody uświadomi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw przeciwko mieniu.

Z uwagi na fakt, że oskarżony obecnie nie uzyskuje dochodu oraz uwzględniając, iż został na niego nałożony obowiązek naprawienia szkody, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty w sprawie, o czym orzekł jak w pkt VII sentencji wyroku.

Ponadto Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. kwotę 420 zł plus 23% Vat zł tytułem nieopłaconej obrony z urzędu.

Wskazać należy, iż wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku dotyczył tylko jednego z oskarżonych, zatem Sąd stosownie do art. 423 § 1 a kpk, ograniczył jego zakres do tej części, która odnosiła się do oskarżonego S. M..